

Finnfest – kiinnostusta juuria kohtaan

Finnfest USA vietettiin tänä vuonna Portlandissa, Oregonissa. Länsirannikon suomalaisperinne on hieman erilainen kuin muun USA:n. Suuri osa suomalaisista ensimmäisen polven siirtolaisista siellä hankki elantonsa kalastamalla Columbia Riverissä, jota Finnfestin logokin kuvaa.

Ilmojen haltijat olivat Finnfestille suosiollisia, aurinko paistoi koko ajan täydeltä terältä ja Lewis & Clark College kauniine campuksineen oli hyvä valinta juhlapaikaksi. Kävijöitä oli jopa järjestäjien arvioita runsaammin, ja kaikki sujui enemmän kuin hyvin. Itse en ehtinyt ottamaan osaa juuri muuhun kuin avajaisiin ja päättäjäisiin, koska päätehtäväni oli esitellä siirtolaisrekisteriä ensimmäisen kerran Finnfestissä. Jo torstaina, kun asensin ohjelmaa koneeseen, ilmaantuivat ensimmäiset juurtenetsijät.

Perjantai oli virallisesti ensimmäinen esittelypäivä, ja kun tulin aamulla aloittamaan esittelyn, toimiston ulkopuolella oli jo pitkä jono, tämä toistui koko viikonlopun. Tiedusteluja riitti kaikkina kolmena päivänä aamusta iltaan, jonoa oli koko ajan. Siirtolaisrekisterin tiedot koostuvat Suomen Höyrylaivaosakeyhtiön matkustajaluetteloista, passiluetteloista, sekä ulkomailta kuolleiden luettelosta. Tiedusteluja oli noin sata, ja näistä melkein kaikki löysivät jonkun esivanhemman tai muun sukulaisen; ei kuitenkaan välttämättä sen, jota olivat etsimässä. Ehkä

noin puolet löysi tietoja juuri siitä henkilöstä, jota he hakivat. Tämä johtunee siitä, että rekisteri ei ole vielä täydellinen. Toinen syy on, että osa siirtolaisista lähti aikanaan muiden pohjoismaiden kautta, ja nämä eivät ole meidän siirtolaisrekisterissämme.

Asiakkaita olisi ollut enemmänkin, mutta kaikki eivät ehtineet odottaa vuoroaan. Siirtolaisrekisteri saanee suuren määrän tiedusteluja kirjeitse, koska sinne viemäni tiedustelulomakkeet menivät kuin kuumille kiville. Käynti osoitti selvästi siirtolaisrekisterin tarpeellisuuden, kysyntää on vaikka kuinka paljon. Oli erittäin mielenkiintoista esitellä rekisteriä; monasti riemu oli suuri, kun etsitty henkilö löytyi, ja kyyneliltäkään ei välttytty kun amerikansuomalaisten kohtaloita selviteltiin.

Siirtolaisuusinstituutti pyrkii tuomaan vuoden 1996 Finnfestiin, Marquetteen, jo hieman täydellisemmän rekisterin useamman kuin yhden palvelupisteen muodossa. Nyt tehty ensiesittely saattaa aiheuttaa todellisen kyselytulvan, koska saatiin näyttö siitä, että rekisteristä löytyy usein kaivattuja tietoja.

Haluan lausua parhaimmat kiitokseni Finnfestin järjestäjille, erityisesti Merle Reinikalle, jonka vieraanvaraisuus teki matkastani ikimuistettavan. Minulla oli monta oikein hauskaa hetkeä amerikan-suomalaisten parissa.

Krister Björklund